

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015473
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119015473.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06. apríla 2020 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

F. P.,

nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom P. N., t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Pp/266/2019 zo dňa 27.02.2020 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/80/2017 zo dňa 26.03.2018 bol F. P. odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený F. P. podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienene prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov. Súčasne mu bol nariadený aj probačný dohľad v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. mu bola ustanovená aj povinnosť spočívajúca v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne sťažnosť písomne odôvodnil tak, že dôvodom sťažnosti je absencia materiálnej podmienky pre podmienene prepustenie. Uviedol, že z hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdený plní len čiastočne program zaobchádzania, jeho resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania a v odpise registra trestov má odsúdený až 7 záznamov. U odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Navrhol preto uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril aj odsúdený. Uviedol, že chce viesť už riadny život, zamestnať sa a plniť si riadne svoju vyživovaciu povinnosť. Uvedomuje si svoje zlyhanie a k páchaniu trestnej činnosti má negatívny postoj.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmiennečné prepustenie.

K splneniu zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bolo preukázané.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia sa, čím bola splnená aj prvá materiálna podmienka.

Krajský súd k splneniu druhej materiálnej podmienky v podobe pozitívnej prognózy vedenia riadneho života uvádza, že toto je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

Napriek tomu, že hodnotenie správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „hodnotenie ústavu“), súčasťou (podkladom) ktorého je aj hodnotenie rizika sociálneho zlyhania - resocializačná prognóza (ďalej len „dotazník“), sú dôkazy pre posúdenie zákonných podmienok podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. síce veľmi dôležité, čo ale neznamená, že súd pri svojom rozhodovaní najmä z pohľadu tam uvedených záverov, návrhov a prognóz nemôže urobiť iné rozhodnutie. Hodnotenie ústavu i dotazník majú totiž len odporúčací charakter a nie sú pre súd záväzné. V opačnom prípade by o podmiennečnom prepustení ani nemusel rozhodovať súd, ale rozhodoval by ústav na výkon trestu.

Krajský súd na tomto mieste k dotazníku dodáva, že pri hraničných bodových súčtoch takejto resocializačnej prognózy (do 5 bodov nízke riziko, do 11 bodov stredné riziko, od 12 bodov vysoké riziko) je možné prihliadať aj na kvalitatívny význam posudzovania tejto prognózy z pohľadu obsahu posudzovanej okolnosti. Faktom je, že vek a pohlavie, za ktoré odsúdený „dostal“ 2 negatívne body (spolu mal 8 takýchto bodov), nie sú takého charakteru, že by bolo nevyhnutne potrebné vždy tieto okolnosti hodnotiť významne v neprospech odsúdeného.

Z pohľadu pozitívnej prognózy vedenia riadneho života na slobode po podmiennečnom prepustení krajský súd najmä poukazuje na to, že odsúdený, i keď nie je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát za tú istú trestnú činnosť, sa k spáchanej trestnej činnosti stavia kriticky, prejavil aj ľútosť nad jej spáchaním a je si vedomý svojej zodpovednosti v plnom rozsahu. Hodnotový systém a verbálnu snahu o zmenu života pozitívnym smerom potvrdil aj počas doterajšieho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody aj tým, že si svoju vyživovaciu povinnosť plní z rozúčtovania svojej pracovnej odmeny počas výkonu trestu. Odsúdený tiež nevykazuje žiadne negatívne závislosti, je emocionálne stabilný a netrpí žiadnym poruchami osobnosti, čo sú pozitívne predpoklady pre jeho úspešnú resocializáciu. Je preto možné a aj dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody.

Napokon riaditeľ ústavu na výkon trestu navrhol rozhodnúť o návrhu odsúdeného tak, ako to urobil súd prvého stupňa. Z pohľadu dôvodov sťažnosti prokurátora potom krajský súd nevidí „rozumný dôvod“, pre ktorý by zhodu v názore ústavu na výkon trestu a súdu prvého stupňa na možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného s probačným dohľadom bolo potrebné odmietnuť.

Prokurátorovi je síce možné dať za pravdu, že neexistuje „záruka“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život (takúto istotu súdy rozhodujúce o podmiennečnom prepustení prakticky nemajú ani nemôžu mať nikdy). Súčasne ale nebolo možné prisvedčiť prokurátorovi v tom, že pre takýto záver nebolo možné

mať ani dôvodný predpoklad. Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, vrátane vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu, práve naopak takýto dôvodný predpoklad vyplýva.

Krajský súd považuje aj určenie skúšobnej doby v trvaní 18 mesiacov s nariadením probačného dohľadu nad jeho správaním a súčasným uložením povinnosti zamestnať sa alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať za primerané a zákonné. Totiž pobytom na slobode a plnením uloženej povinnosti bude mať odsúdený vhodné predpoklady k plneniu si všetkých svojich vyživovacích povinností vo výraznejšej miere, ako tomu je v súčasnosti podmienkach výkonu trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.